

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący)

SSN Waldemar Płóciennik

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu 22 maja 2024 r.,

w sprawie **P. S.**,

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i in.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z 10 marca 2021 r., sygn. akt V KK 401/19,

o oddaleniu jako oczywiście bezzasadnych kasacji wniesionych przez obrońców skazanego,

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie,

z 28 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa 233/18,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie,

z 28 maja 2018 r., sygn. akt III K 230/15,

postanowił:

1. na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wznowić postępowanie kasacyjne;

2. uchylić postanowienie Sądu Najwyższego z 10 marca 2021 r., sygn. akt V KK 401/19, i przekazać kasacje wniesione przez obrońców skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, z 28 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa 233/18, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie, z 28 maja 2018 r., sygn. akt III K 230/15, do ponownego

rozpoznania Sądowi Najwyższemu - Izbie Karnej w postępowaniu kasacyjnym;

3. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania wznowieniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 10 marca 2021 r., sygn. akt V KK 401/19, oddalił jako oczywiście bezzasadne kasacje obrońców skazanego P. S. wniesione od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 28 lutego 2019 r., sygn. akt II AKa 233/18, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z 28 maja 2018 r., sygn. akt III K 230/15.

Pismem z 13 lutego 2024 r. obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego wskazanym postanowieniem. Obrońca podniósł, że w niniejszej sprawie doszło do naruszenia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., ponieważ w składzie Sądu Najwyższego rozpoznającego kasacje zasiadali sędziowie powołani na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej w oparciu o uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa, której kształt został określony ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), a to: Antoni Bojańczyk i Marek Motuk.

W tym kontekście obrońca powołał się na treść uchwały trzech połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/20, OSNK 2020, z. 2 poz. 7), a także na inne orzeczenia Sądu Najwyższego (postanowienia z: 6 listopada 2023 r., I KO 56/23; 23 sierpnia 2023 r., II KO 75/23), z których wynika możliwość wznowienia postępowania kasacyjnego ze względu na orzekanie przez wadliwie powołanych sędziów Sądu Najwyższego od 2018 r., a więc zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W rozpoznawanej sprawie nie ma jakichkolwiek wątpliwości, że na etapie postępowania kasacyjnego, zaistniała okoliczność stanowiąca bezwzględną przesłankę odwoławczą opisaną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. nienależyta obsada sądu.

Wynika to choćby z tezy 1. uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. w sprawie (sygn. akt BSA I-4110-1/20) - będącej zasadą prawną, czy z tezy 2. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r. (sygn. akt I KZP 2/22).

Bezspornie nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). A tak właśnie było w rozpoznawanej sprawie.

W świetle ugruntowanego orzecnictwa Sądu Najwyższego istnieje też procesowa możliwość wznowienia postępowania kasacyjnego (zob. postanowienia z: 14 czerwca 2023 r., sygn. akt II KO 73/22; 6 listopada 2023 r., sygn. akt I KO 56/23; 18 października 2023 r., sygn. akt I KO 33/23; 14 czerwca 2023 r., sygn. akt II KO 43/23 oraz 27 czerwca 2023 r., sygn. akt II KO 84/21).

Sąd Najwyższy rozpoznający sprawę podzielił także pogląd, że pojęcie „sprawa sądowa” powinno być utożsamione z pojęciem „postępowanie sądowe” (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2023 r., sygn. akt I KZP 22/22). Wobec tego możliwe było wznowienie postępowania, co do wyodrębnionego procesowo i ostatecznie zakończonego, fragmentu postępowania sądowego, a zatem także postępowania kasacyjnego.

Spełnienie wszystkich tych przesłanek spowodowało dopuszczalność wznowienia postępowania kasacyjnego dotkniętego bezwzględną przyczyną odwoławczą opisaną w art. 439 § 1 k.p.k.

W związku z zaistnieniem na gruncie ocenianego postępowania kasacyjnego okoliczności wskazującej, że Sąd prowadzący to postępowanie w niniejszej sprawie był nienależycie obsadzony, należało orzec o wznowieniu przedmiotowego

postępowania kasacyjnego i uchyleniu postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2021 r. o oddaleniu jako oczywiście bezzasadnych kasacji wniesionych przez obrońców skazanego P. S. (sygn. akt V KK 401/19).

W konsekwencji, konieczne było przekazanie kasacji wniesionych w sprawie P. S. do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izbie Karnej w postępowaniu kasacyjnym.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Waldemar Płóciennik Eugeniusz Wildowicz Andrzej Tomczyk

[PGW]

[ms]